

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 25.10.2005
COM(2005) 532 végleges

A KÖZÖSSÉG LISSZABONI PROGRAMJÁNAK MEGVALÓSÍTÁSA
A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCS ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENT
SZÁMÁRA

Az adózási és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához

TARTALOMJEGYZÉK

1.	A lisszaboni stratégia új lendületbe hozása.....	3
1.1.	Adózás, hatékonyság és versenyképesség.....	4
1.2.	Vámpolitika, a Belső Piac egyik pillére.....	4
2.	Hogy Európa vonzóbb legyen a befektetés és a munkaerő számára.....	5
2.1.	A Belső Piac kiterjesztése és elmélyítése.....	5
2.1.1.	Közös konszolidált társasági adóalap az EU vállalkozásai számára.....	5
2.1.2.	Az adózási környezet egyszerűsítése és az azonos játéktér megteremtése	6
2.1.3.	Az EU cégei által tapasztalt határokon átnyúló adózási akadályok elhárítását célzó intézkedések	8
2.1.4.	Új stratégia a gépkocsik adóztatására	9
2.1.5.	Az adócsalás és az adókijátszás által teremtett torzulások csökkentése	10
2.2.	Gondoskodás a nyitott és versenyjellegű piacokról, Európán belül és azon kívül	10
2.2.1.	Stratégia a hamisítás ellen.....	10
2.2.2.	A vámjogszabályok és a vámügyi megfelelés továbbfejlesztése, valamint az e-vámolás előmozdítása	11
2.3.	Az európai és a nemzeti szabályozás továbbfejlesztése.....	12
2.3.1.	A HÉA-szabályok korszerűsítése.....	12
3.	Tudás és innováció a növekedésért.....	13
3.1.	A kutatás-fejlesztésbe (K+F) irányuló beruházások növelése és javítása.....	13
3.1.1.	Egy közlemény, amely útmutatást ad a K+F adóügyi ösztönzőiről.....	14
3.2.	Az erőforrások fenntartható hasznosításának megkönnyítése	15
3.2.1.	Az energiával, a közlekedéssel és környezetvédelemmel kapcsolatos adók	15

A KÖZÖSSÉG LISSZABONI PROGRAMJÁNAK MEGVALÓSÍTÁSA
A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCS ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENT
SZÁMÁRA

Az adó- és a vámpolitika hozzájárulása a lisszaboni stratégiához

1. A LISSZABONI STRATÉGIA ÚJRAINDÍTÁSA

A Bizottság nemrégiben azt javasolta, hogy a növekedés és a munkahelyteremtés előtérbe állításával indítsák újra a lisszaboni stratégiát.¹ Ezzel a kihívással úgy lehet megbirkózni, ha vonzóbbá válnak az európai befektetések és az ottani munkavégzés; támogatásban részesül a tudás és az innováció; a szabályozások pedig lehetővé teszik, hogy az európai vállalkozások több és jobb munkahelyet hozhassanak létre.

Az adó- és a vámpolitika jelentős szerepet játszik ezeknek a célkitűzéseknek az elérésében. Hozzájárulhat gazdaságaink hatékonyságának növeléséhez – többek között a természeti erőforrások hatékony felhasználása révén –, ahogyan cégeink versenyképességéhez is. Nagyobb versenyt támaszthat a piacokon, fellendítheti a kereskedelmet és támogatja a tudást és az innovációt.

Ez a közlemény azokat a **legfontosabb közösségi adó- és vámpolitikai intézkedéseket** mutatja be, amelyek hozzájárulhatnak gazdaságainkban a fenti célkitűzések megvalósításához szükséges gyors strukturális alkalmazkodáshoz. Ebben követi az Európai Tanács tavaszi üléséhez intézett közleményében megállapított cselekvési vonalakat: „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért, a lisszaboni stratégia újraindítása”².

Ennek a közleménynek a célja az, hogy közérthető módon ismertesse az EU fő politikai kötelezettségvállalásait alátámasztó kezdeményezések ésszerű együttesét alkotó, folyamatban lévő vagy tervezett vámügyi és adóintézkedéseket.

A 2. szakasz bemutatja azokat a legfontosabb intézkedéseket, amelyek a belső piac elmélyítését, a nyitott és versenyjellegű piacok biztosítását, valamint az európai és a nemzeti jogszabályok továbbfejlesztését szolgálják. A 3. szakasz a kutatás-fejlesztésbe történő beruházások növelésére és javítására, valamint az innováció és a fenntartható erőforrás-hasznosítás megkönnyítésére irányuló legfontosabb kezdeményezéseket mutatja be. (Ld. A mellékelt táblázat a szabályozási intézkedésekről) Sajátos vonásaiktól függően, ezek a kezdeményezések különféle formákat ölthetnek, és szükség szerint kapcsolódik hozzájuk hatásuk értékelése.

Ezek a kezdeményezések segíthetik a növekedés megújítását, ezáltal pedig több és jobb munkahely létesítését. Ami a konkrétabb foglalkoztatási politikát illeti, megjegyzendő, hogy a tagállamok szintjén a konkrét adóintézkedések hozzájárulhatnak a foglalkoztatás növeléséhez és a szociálisan befogadó gazdaságok előmozdításához. A munkaerő viszonylag súlyos

¹ Bizottság, COM(2005) 330 és COM(2005) 24.

² ugyanott

adóztatása elbátortalanító a további munkahelyek teremtése szempontjából, különösen az alacsony szakképzettséget igénylő munkahelyek esetében, viszont az adóalapnak a több ember munkába állítása révén történő szélesítése mégiscsak a leghatékonyabb módja annak, hogy a kormányok az adókulcsok emelése nélkül növeljék a bevételeket. A foglalkoztatáshoz kapcsolódó adókról a fogyasztási és/vagy környezetszennyezési adókra való áttérés szintén segíthet, a foglalkoztatás szintjének megnövelésére vonatkozó szélesebb stratégia részeként.

1.1. Adózás, hatékonyság és versenyképesség

Bár bizonyos fokú adóverseny egészséges, és pozitív gazdasági hatásokkal járhat, az adórendszerek fő célja az, hogy bizonyos összegű bevételt teremtsen elő a közszolgálatok és az átcsoportosítások finanszírozására. Ezt a lehető leghatékonyabban kell elvégezni. Az adórendszerek költségeket vonhatnak maguk után, a lecsökkent gazdasági hatékonyság formájában – az adó torzulásai miatt –, vagy az adófizetők és az adóigazgatások megfelelőségi és adminisztratív terhei révén.

A különböző nemzeti adórendszerek léte az EU-ban a többletköltségek számottevő forrása az adminisztratív adózási megfelelés tekintetében. Ez a helyzet maga után vonja az erőforrások kevésbé hatékony allokálását és az „azonos játéktér” hiányát³. Valójában a kettős adóztatás, az adózással kapcsolatos üzleti reorganizációs költségek és a tagállamok adószabályai közötti általánosabb különbségek azt jelentik, hogy a cégek esetleg szívesebben működnek a hazai piacon, mint egy másik tagállamban. A fentiek jelentős mértékben akadályozzák a **versenyképes belső piac** hasznainak teljes körű érvényesítését. Ezeknek az akadályoknak az elhárítása segíthet abban, hogy új lehetőségeket lehessen teremteni a piacralépők számára, az ebből eredő verseny pedig serkentené a beruházást és az innovációt. Mi több, az ezeknek az adóügyi akadályoknak az eltávolításával kapcsolatos költségek hozzájárulnának az EU termelési szektora versenyképességének fokozásához.

Az adózási politika kezdeményező szerepet játszhatna a **tudás és az innováció** elősegítésében is, a **növekedés érdekében**. A kutatás és a fejlesztés, valamint az általános üzleti környezet hasznot húzhatna a célirányos fiskális intézkedésekből. Az adózás segíthetné a környezetvédelmi átállást is, ami fenntarthatóbb termelési és fogyasztási szerkezethez vezethet.

1.2. Vámpolitika, a Belső Piac egyik pillére

A **vámpolitika** fontos szerepet játszhat a **kereskedelem előmozdításában**. A kereskedelmi volumen növekedése az elmúlt években – ahogyan a korszerű ellátási lánc, a biztonsági és biztonságossági megfontolások összetettsége, az érintett felek száma és az árucere gyorsasága is – nagy mértékben megnöveli a követelményeket a kereskedelemmel kapcsolatos tájékoztatás iránt.

Az egyszerűsített vámjogszabályok, az ésszerűsített vámolási folyamatok és eljárások, valamint egy koherens és együttműködtethető elektronikus vámrendszer azt jelentik majd, hogy a kereskedők pénzt és időt takaríthatnak meg a vámmal folytatott üzleti érintkezésük során. Ezzel egyidejűleg a számítógépesítés és az együttműködtethetőség megnöveli az áruk nyomon követhetőségét és az átláthatóságot, mind a vámigazgatás, mind az üzleti közösség számára.

³ Ld. „Európai Adófelmérés” (SEC(2004) 1128/2).

2. HOGY EURÓPA VONZÓBB LEGYEN A BEFEKTETÉS ÉS A MUNKAERŐ SZÁMÁRA

2.1. A Belső Piac kiterjesztése és elmélyítése

A lisszaboni stratégia hangsúlyozza, hogy lényegi reformokra van még szükség a belső piac befejezéséhez, és ezekre megkülönböztetett figyelmet kell fordítani. Az EU cselekvése az adópolitika területén javarészt olyan kérdésekkel foglalkozik, amelyek a belső piac létrehozásával és működésével kapcsolatosak. Ilyen összefüggésben érdemes hangsúlyozni, hogy a Vám 2013 és a Fiskális 2013 közösségi programok⁴ jelentősen hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a belső piac zökkenőmentesen működjön, nem utolsósorban azért, hogy ezek finanszírozzák a tagállamok informatikai rendszerei közötti kapcsolatot a vám és az adózás területén.

Jelenleg a **nemzeti adórendszerek működésének több aspektusa negatív hatást gyakorol a piaci integrációra**, vagy megakadályozzák az egységes piac előnyeinek maradéktalan kiaknázását. Emellett, mivel a jelenlegi üzleti környezet jobban elősegíti a határokon átnyúló tevékenységeket, mint a két évtizeddel ezelőtti, most még nyilvánvalóbb, hogy az adózási akadályok a belső piac még fennmaradt gátjainak számítanak.

Az akadályok eltávolítása lehetővé tenné, hogy az üzleti vállalkozások megalapozottabb döntéseket hozzanak, amelyek a tényezőtermelékenységen alapulnak és amelyeket bizonyos többletköltségek kevésbé befolyásolnak. Ez a tagállamok gazdasági termelési eredményeinek növekedéséhez vezetne, illetve – a vonatkozó termékpiacok feltételeitől és a cégek tényleges magatartásától függően – a költségeket és árakat lefelé nyomná, ami pedig a jólét növelését eredményezné.

2.1.1. *Közös konszolidált társasági adóalap az EU vállalkozásai számára*

Az, hogy jelenleg 25 különböző és néha kölcsönösen összeegyeztethetetlen **társaságiadó-rendszer** létezik egymás mellett az EU-ban, gyakorlatilag kiegészítő megfeleléségi költségeket tesz szükségessé, és kevés lehetőséget kínál a határokon túlnyúló veszteségkompenzálásra, még akkor is, ha ilyen veszteség-kompenzálás gyakran létezik a tisztán belföldi helyzetekre. Ez nem történhet meg egy igazán egységes piacon. Noha üzleti tevékenységeikben (kutatás, termelés, készletezés, értékesítés stb.) a cégek az EU-t egyre inkább egységes piacként kezelik, azt – kizárólag adócélokra – nemzeti piacokra kell felbontaniuk.

A társasági adó szabályai az EU-n belüli határon átnyúló tevékenységeket másképpen, és gyakran kevésbé kedvezően kezelik, mint a hasonló, tisztán belföldi tevékenységeket. Ez arra bátorítja a cégeket, hogy a hazai piacon fektessenek be, és eltéríti a külföldi cégekben történő részesedésszerzéstől és külföldi leányvállalatok létrehozásától. Ugyanakkor a nemzeti rendszerek közötti ellentmondások lehetőségeket nyitnak az adóelkerülésre.

A **közös konszolidált társasági adóalap** („KKTA”) kidolgozását célzó bizottsági politika 2001-ben indult⁵, és 2003-ban megerősítést nyert⁶. A KKTA képessé tenné a belső piacon tevékenykedő társaságokat arra, hogy ugyanazokat a szabályokat kövessék adóalapjaik kiszámításához az EU különböző tagállamaiban. A Bizottság nem szándékozik összehangolt

⁴ Bizottság, COM(2005) 111.

⁵ Bizottság, COM(2001) 582 és SEC(2001) 1681.

⁶ Bizottság, COM(2003) 726.

társasági jövedelemadó-kulcsot javasolni. A közös konszolidált társasági adóalap lehetővé tenné a veszteségek határokon átnyúló beszámítását és megoldaná a határokon átnyúló tevékenységekkel és a vállalatcsoportok átalakításával kapcsolatos jelenlegi adóproblémákat. Meg kell állapodni a konszolidált adóalap tagállamok között oly módon történő megosztásáról, hogy minden egyes tagállam a saját adókulcsát alkalmazná a konszolidált alap részeső részére. Ez a módszer egyszerűbb és átláthatóbb társasági adórendszert eredményezne az EU-ban.

Ez a feladat kihívást jelent, de a Bizottságnak az a szándéka, hogy a közös konszolidált adóalaphoz szükséges előkészítő munkát az elkövetkező három évben elvégzi, annak érdekében, hogy a közösségi jogalkotási intézkedést 2008-ra bemutathassa.

2.1.2. Az adózási környezet egyszerűsítése és az azonos játéktér megteremtése

A fent bemutatott intézkedés sok olyan, a társasági adóval kapcsolatos akadályt érint, amelyekkel a multinacionális társaságoknak kell szembenézniük. A határokon átnyúló gazdasági tevékenységek az EU-ban azonban számos más adózási intézkedéssel is szembekerülnek - különösen a hozzáadottérték-adó rendszerében -, amelyek súlyos kötelezettségeket rónak rájuk, és gátakat képeznek a kereskedelem és a befektetés számára. A határokon átnyúló tevékenységek statisztikailag szignifikáns növekedéseket okoznak a megfelelőséggel kapcsolatos költségekben minden társaság számára⁷. A kis- és középvállalkozások különösen sebezhetők az ilyen akadályokkal szemben, mivel a megfelelőségi költségek arányosan magasabbak a KKV-k, mint a nagyvállalatok számára, és az ezen akadályok alóli mentesítés megnövelheti a KKV-k részvételét a belső piacon, amely jelenleg sokkal alacsonyabb szintű, mint a nagyvállalatoké. Ez gazdasági hatékonysághiányokat eredményez, és potenciálisan negatív hatást gyakorol a gazdasági növekedésre és a munkahelyteremtésre.

a) A HÉA-megfelelőséggel kapcsolatos kötelezettségek

Az Európai Adófelmérés⁸ szerint annak oka, hogy a KKV-k 14%-a és a nagyvállalatok 10%-a nem folytat HÉA-köteles tevékenységet olyan tagállamokban, ahol nem rendelkeznek állandó képvisellel, egyes egyedül a HÉA-megfelelőség követelményei jelentik. Erre reagálva 2004 októberében a Bizottság jelentős javaslatot tett **a jelenlegi, a határokon átnyúló HÉA-megfelelőségi követelmények egyszerűsítésére**, hogy megkönnyítsék a dolgát azoknak a kereskedőknek, akik más EU-tagállamoknak szállítanak árukat és szolgáltatásokat. Ezen belül a javaslat az „**egyablakos**” rendszerről rendelkezik, amely lehetővé tenné a kereskedők számára, hogy egyetlen közösségi adószámot használjanak minden szállításhoz az EU-ban mindenütt, és egységes, globális HÉA-bevallást készítsenek egy elektronikus portálon keresztül, amely aztán azokat automatikusan benyújtáná a különböző tagállamoknak, ahol a kereskedőnek adóköteles tevékenységei vannak. A javaslat öt további egyszerűsítő intézkedést tartalmaz, amelyek sokkal könnyebbé tennék a vállalkozások, különösen a KKV-k számára, hogy más tagállamokban kereskedjenek. Erről jelenleg is vita folyik a Tanácsban.

b) A székhely szerinti adózás módszerének kísérleti alkalmazása

A Bizottságnak a társasági adóval kapcsolatos stratégiáját tekintve a székhely szerinti adózás koncepciója lehetséges megoldásnak minősült azoknak az adózási problémáknak a

⁷ Ld. „Európai Adófelmérés” (SEC(2004) 1128/2).

⁸ SEC(2004) 1128/2.

megoldására, amelyek a leginkább gátolják a KKV-kat határokon átnyúló tevékenységeikben. Lényegében a székhely szerinti koncepció a belső piacnak **a kölcsönös elismeréssel kapcsolatos megközelítését** alkalmazza **a KKV-k társasági adójának kezelésére**. Az arra alkalmas társaságok a saját székhelyük szerinti állam társasági adózásának szabályait alkalmazzák a résztvevő tagállamokban lévő leányvállalatokra és állandó jellegű létesítményekre. Ez nem vonná maga után a kulcsok bármiféle összehangolását, hiszen ezeket minden egyes tagállam állapítaná meg és alkalmazná.

A Bizottság azon a véleményen van, hogy ezt az ötletet, amelyet technikai szempontból meglehetősen részletesen kidolgoztak, érdemes lenne kipróbálni, oly módon, hogy a KKV-knek öt éven keresztül kísérleti, próbauzemi alapon megengedik ennek a megközelítési módnak az alkalmazását. A Bizottságnak az a szándéka, hogy erről a tárgyról közleményt jelentet meg 2005 vége előtt.

c) HÉA-szabályok a nemzetközi szolgáltatásokat illetően

Az adóügyi jogszabályok a gazdasági reáliákkal foglalkoznak, és csak akkor hatékonyak, ha folyamatosan hozzáigazítják az új fejleményekhez és kihívásokhoz. Az a tény, hogy egyre több szolgáltatás biztosítható nemzetközileg, megkülönböztetett kihívás. Miközben az EU képes volt arra, hogy sikeresen reagáljon az e-kereskedelem és a távközlési szolgáltatások liberalizálásának HÉA-vonatkozásaira, azokat a HÉA-szabályokat, amelyek a teljesítés helyét meghatározzák a távoli helyről biztosítható szolgáltatások számára, hasonlóképpen meg kell változtatni, az arról való gondoskodás érdekében, hogy a gazdasági szereplők az EU-n belül és azon kívül egyenlő alapokon álljanak, és annak garantálására, hogy a fogyasztás szerinti országnak juttassák a bevételt.

A Bizottság javaslatot nyújtott ba az **adóköteles személyek közötti szolgáltatás teljesítési helye** tekintetében (B2B), 2003-ban.⁹ Ez a javaslat nemrégiben módosításra került, hogy tartalmazza **a vállalkozások által a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások teljesítésének helyével kapcsolatos felmérést** (B2C).¹⁰ A módosított javaslat, elfogadása esetén, könnyítené a más vállalkozások számára határokon átnyúló szolgáltatásokat végző vállalkozások HÉA-terhét azáltal, hogy megszünteti a HÉA-bejegyzéssel kapcsolatos kiegészítő követelményeket, és megszünteti a költséges visszatérítési eljárások szükségességét. Segíti majd abban is, hogy túltegyék magukat a versenynek azon torzulásain, amelyeket a különböző tagállamok részéről különböző HÉA-kulcsok alkalmazása okoz (és amelyeknél a kulcsok további összehangolása nem valószínű) és azonos játéktér teremtődjön a harmadik országok gazdasági szereplőinek viszonylatában.

d) HÉA-szabályok a pénzügyi szolgáltatásokat illetően

A **pénzügyi szolgáltatások HÉA-szabályai** 1977-ben készültek el, és általános mentességet adnak ennek az ágazatnak a számára. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi intézmények által a saját ráfordításaikra fizetett HÉA általában nem vonható le, és ezáltal végleges költséggé válik a pénzügyi intézmények számára. Ez halmozódási hatást vált ki, azzal az eredménnyel, hogy megnövekszik az üzleti ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások költsége. A helyzet még bonyolultabbá válhat, amikor a pénzügyi intézmények tevékenységük egy részét kihelyezik, és azok teljesítése kiegészítő HÉA-fizetési kötelezettség alá tartozik. Jó okunk van

⁹ Bizottság, COM(2003) 822.

¹⁰ Bizottság, COM(2005) 334.

feltételezni, hogy az ilyen mentességi rendszer alapvetően rossz hatékonyságú, és növeli a költségeket.

Szükség van ezeknek a szabályoknak a felülvizsgálatára, mivel ezek egyre növekvő feszültség forrását képezik. Továbbá a szabályok lehetőséget adnak arra, hogy nemzeti szinten az értelmezésben különbségek legyenek. Ezek az elavult HÉA-rendelkezések egyre inkább ellentmondásban vannak a közösségi politika más célkitűzéseivel, mint például a Pénzügyi Szolgáltatások Cselekvési Tervével. A HÉA-szabályok nem szándékolt következményei gyakran jelentenek akadályt az ágazat hatékonyságának növelése számára, amely egyébként elvárható lenne a pénzügyi szolgáltatások egységes, páneurópai piacterének megteremtéséből eredően.

A Bizottságnak szándékában áll, hogy az érdekeltekkel folytatott széleskörű folyamatot követően jogalkotási javaslatot tegyen annak érdekében, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó HÉA-szabályokat hozzá kell igazítani az egységes pénzügyi piac alakulásához.

e) Hatóságok versenye magánvállalkozásokkal

A közérdekű szolgáltatások mentességeire vonatkozó szabályok, valamint **a közigazgatási szervek kizárása a HÉA alkalmazásának hatóköréből** szintén korszerűsítésre szorulnak. A jelenlegi szabályok elavultak és nem felelnek meg többé a 21. század gazdasági realitásainak, amikor a korábbi monopóliumok liberalizációs folyamaton mentek át és a közszolgáltatások széles területeit részben vagy egészben privatizálták. Ez torzulásokat okoz a versenyben, valamint alacsony gazdasági hatékonyságot, és az adóelkerülési módszereket bátorítja. A Bizottságnak az a szándéka, hogy a jelenlegi HÉA-szabályokat módosítja, azáltal hogy 2006 végéig javaslatot tesz az azonos játéktér újbóli megteremtésére bizonyos tevékenységeknél, amelyekben mind közigazgatási intézmények, mind magánszervezetek részt vesznek.

2.1.3. Az EU cégei által tapasztalt határokon átnyúló adózási akadályok elhárítását célzó intézkedések

A **társasági adózás** területén a Bizottság – a KKTA megvalósítását megelőzően – több célirányos megoldást is talált az egyes adózási aladályok eltávolítására.

a) Határokon átnyúló veszteséglevonás

A határokon átnyúló veszteséglevonás hiánya hatást gyakorolhat az üzleti döntésekre, azáltal, hogy a társaságokat vagy a hazai beruházásokra ösztönzi, vagy arra, hogy a nagyobb tagállamokban hajtsanak végre határokon átnyúló beruházásokat, mivel ott nagyobb a valószínűsége annak, hogy ott már rendelkeznek olyan adóalappal, amelyek lehetővé teszik a veszteségek ellentételezését.

Miközben a határokon átnyúló veszteségek egyetlen társaságon belül, vagyis az állandó külföldi letelepedés veszteségei a legtöbb tagállamban figyelembe vehetők a tevékenységvégzés központjának szintjén, csak kevés tagállam rendelkezik arról, hogy a veszteségeket egy vállalatcsoporton belül beszámítsák, vagyis engedi meg azt, hogy könnyítéseket adjanak az ugyanazon csoporthoz tartozó külföldi vállalat veszteségeire. Nyilvánvaló, hogy az ilyen eltérő kezelés torzulásokat eredményez.

Egy 1990. évi javaslat visszavonását követően, amely egy ezzel a problémával foglalkozó irányelvet célzott, a Bizottság technikai megbeszéléseket kezdett a tagállamokkal, azzal a céllal, hogy közleményt jelentessen meg, nem sokkal azután, hogy az Európai Bíróság ítéletet

hozott a C-446/03 („Marks & Spencer) ügyben, amely különösen fontosnak mutatkozott e terület számára.

b) Belső elszámolóárak képzése

A **belső elszámolóárak képzésének** kezelése jelentős forrása a megfelelőséggel kapcsolatos többletköltségeknek az EU-cégek számára.¹¹ A Bizottság létrehozta az EU Közös Belső Elszámolási Árak Fórumot 2002-ben, hogy pragmatikus, nem jogszabályi megoldásokat találjon a belső elszámolóárak problémáira az EU-ban. Ez a tagállamok adóigazgatásainak és üzleti köreinek adószakértőiből áll. A Fórum első jelentését követően a Bizottság elfogadott egy közleményt, amely javaslatot tartalmazott egy magatartási kódexre a választottbírószági egyezmény hatékony végrehajtására 2004-ben¹², és a Tanács tavaly decemberben jóváhagyta ezt a magatartási kódexet.

A Fórum második, 2005. májusi jelentését követően a Bizottságnak szándékában áll, hogy idén javaslatot tesz egy magatartási kódexre a belső elszámolóárak bizonylatolásának közös megközelítési módjára a társult vállalkozások tekintetében az EU-ban. Ezen kívül a Bizottság hivatalai és a Fórum tagjai jelenleg figyelmüket az alternatív eljárásokra összpontosítják, az adóügyi viták elkerülése és megszüntetése érdekében.

c) Tőkeilleték

Bizonyos közvetett adók, mint például a tőkeilleték (egy olyan járulék, amely a tőkeegyesítő társaságok tőkéjéhez való hozzájárulásokra vetnek ki) egyértelműen hátrányosak az EU-n belüli üzleti vállalkozások számára, és ezeket el kell törölni annak a folyamatnak a során, amely Európát vonzóbb helyé teszi a befektetések számára. A tőkeilleték kivetése különösen káros a szerkezetátalakítási műveletek és az EU-társaságok fejlődése számára. Kedvezőtlen az induló társaságok és a tőkésüket megemelő társaságok számára is. Az elmúlt években a tendencia a tőkeilleték eltörlése volt. Ezt az illetéket jelenleg a 25 tagállam közül csak 10-ben vetik ki. És a következő évtől már csak 8 tagállam veti azt ki.

Ezért a Bizottság hivatalai most javaslatot készítenek elő a Tőkeilleték Irányelv¹³ átalakítására, 2006 vége előtt. Az átalakítás célja, hogy egyszerűsítse és korszerűbbé tegye a jogszabályt, és előírja a tőkeilleték leépítését, annak érdekében, hogy támogassa az EU vállalatának fejlődését.

2.1.4. *Új stratégia a gépkocsik adóztatására*

Az európai autópiacon jó példa egy olyan ágazatra, amely **még nem részesült teljes mértékben a belső piac előnyeiből**, és ennek egyik oka az adózás. Egy 2002. évi közleményt¹⁴ és kiterjedt egyeztetési folyamatot követően a Bizottság 2005. július 5-én új javaslatot fogadott el a személygépkocsik adóztatásával kapcsolatban¹⁵. Ez a javaslat felhívás **a gépkocsik regisztrációs adójának fokozatos eltörlésére a tagállamokban, és annak behelyettesítésére éves forgalmi adókkal, vagy más meglévő, vagy innovatív jellegű új adókkal**. A bejegyzési adók fokozatos eltörlése csökkentené a bürokráciát és a magas üzleti

¹¹ Ld. „Európai Adófelmérés” (SEC(2004) 1128/2).

¹² Bizottság, COM(2004) 297.

¹³ 69/335/EGK tanácsi irányelv, 1969. július 17., a módosításokkal együtt.

¹⁴ Bizottság, COM(2002) 431.

¹⁵ Bizottság, COM(2005) 261.

költségeket a fogyasztók számára. Nagyobb átláthatóságot és jogbiztonságot is magával hozna, valamennyi gazdasági szereplő számára, valamint mintegy ötödével csökkentené az autópályák meglévő különbségeit.

A javaslat azt is célozza, hogy csökkentsék az EU autópályájának meglévő széttagoltságát, amely kihatással van a határokon átnyúló autópályakereskedelmre. Jelenleg az iparág gyakran kényszerül arra adózási okokból, hogy konkrét modelleket különböző specifikációkkal gyártson a különböző tagállamok számára. A javaslat lökést adna az autópályának, hogy hasznot húzzon a nagyobb méretgazdaságosságból azáltal, hogy a teljes belső piac számára gyárt kocsikat, ugyanazoknak a műszaki specifikációknak a felhasználásával.

2.1.5. Az adócsalás és az adókijátszás által teremtett torzulások csökkentése

Az adócsalás jelentős torzulást eredményez a belső piac működésében, megakadályozza a tisztességes versenyt és erodálja azokat a jövedelmeket, amelyeket a közszolgáltatások megvalósítására kellene felhasználni nemzeti szinten. A csalások elszaporodása megnövekedett adóterhet eredményez a jogszerűen működő társaságok számára, mivel a kormányok rákényszerülnek arra, hogy kiesett jövedelmeiket pótolják.

Az adórendszerek működtetése a tagállamok hatásköre és annak is kell maradnia. Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy ha több lenne a közös és koordinált megközelítési mód, az segítené és bátorítaná a tagállamokat az adócsalással szembeni harcban. A Bizottság ezért jelenleg kiértékelést végez egy új, európai szintű csalásellenes adópolitika szükségességéről. Az eszközök széles skálája jöhet szóba, mint például a belső igazgatások közötti együttműködés javítása, a hatékony információcsere akadályainak mérséklése, például oly módon, hogy javul a banki információkhoz való hozzájutás, segítik a harmadik országokkal, az információk kicserélésére vonatkozó rendelkezésekről folytatott tárgyalásokat, továbbfejlesztik a Közösségen belüli igazgatási együttműködés eszköztárát; valamint továbbfejlesztik az alapvető adójogszabályokat.

A Bizottság biztosítaná a szükséges koordinációt, különös tekintettel az igazgatási együttműködésben a tagállamok rendelkezésére álló eszköztár bővítésére. Szándékában áll erről a tárgyról közleményt megjelentetni 2006-ban.

2.2. Gondoskodás a nyitott és versenyjellegű piacokról, Európán belül és azon kívül

Az európai vállalatoknak egyre nagyobb számú nemzetközi kihívással kell szembenéznük. Az azonos játéktérről való gondoskodás számukra az EU-n belül és azon kívül növelné az EU belső piacán eszközölt beruházásokat. A lisszaboni napirend teljesítéséhez lényegbevágó tehát a cselekvés annak érdekében, hogy az EU cégeinek nemzetközi versenyképessége javuljon.

2.2.1. Stratégia a hamisítás ellen

Az EU üzleti vállalkozásainak ipari és szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogait súlyosan sértik a **kalóz- és hamisított termékek**. A Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által 1997-ben és az OECD által 1998-ban készített tanulmányok szerint:

- Hamisítások tették ki a világkereskedelem 5-7%-át
- Hamisítások a felelősek 200 000 munkahely elvesztéséért Európában

Azóta lényeges növekedés következett be ebben a forgalomban. 2003-ban a svájci Davosban a globális üzleti világ vezetői és a kormányok képviselői felhívást tettek közzé „erőteljes globális fellépésért a hamisítások elleni harcban, amelyek jelenleg a becslések szerint évente több mint 450 milliárd dollárt jelentenek”. A határellenőrzések javítását kulcsfontosságúnak minősítették.

Az EU vámszerveinek lefoglalásai (több mint 100 millió tétel évente, több mint 1 milliárd € értékben) csaknem 1000%-kal nőttek az elmúlt öt évben. Az EU valamennyi üzleti ágazata növekvő versennyel szembesül eme illegális és tisztességtelen kereskedelem részéről. Ez a kereskedelem csökkenti az adóhozamokat is, és veszélyezteti az állampolgárok biztonságát.

Hathatós cselekvés szükséges a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok védelmére, ha bátorítani akarjuk a kutatásra és fejlesztésre fordított beruházásokat és gondoskodni akarunk az azonos játéktérről az EU-n belül és azon kívül.

Következetes, gyakorlati intézkedéseken alapuló stratégiára van szükség, hogy a vállalkozások olcsó és hathatós támogatást kapjanak ennek a fenyegetésnek a legyőzéséhez, közösségi szintű, határozott fellépéssel. Nemzetközi együttműködésre is szükség van annak elősegítésére, hogy a hamisítványok gyártása és exportja megszűnjön a forrás országokban. Egy ilyen alátámasztó biztonsági háló nélkül az üzleti vállalkozások egyre nagyobb mértékben kerülnek szembe tisztességtelen csatározásokkal a hamisítványokat gyártó új termelési területek részéről, korábban nem látott méretekben.

Miután júliusban bemutatott egy átfogó büntetőjogi intézkedéscsomagot, amely a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok érvényre juttatását célozza¹⁶, a Bizottság 2005 októberében elfogadott egy közleményt¹⁷, amely olyan konkrét, a védelem fokozását célzó intézkedéseket állapít meg, amelyeket a vámhatóságok kínálhatnak a kalózkodással és a hamisításokkal szemben, nevezetesen a gazdasági szereplőkkel folytatott erőteljesebb partnerség és az EU kereskedelmi partnerek közötti fokozott együttműködés révén.

2.2.2. A vámjogszabályok és a vámügyi megfelelés továbbfejlesztése, valamint az e-vámolás előmozdítása

A jelenlegi nemzetközi üzleti környezetben az áruk határokon átnyúló mozgásának egyszerű, előre jelezhető és költséghatékony alakításai központi szerephez jutottak abban, hogy a gazdasági növekedést a nemzeti vagy regionális részvétel fokozza a nemzetközi kereskedelemben. Továbbá a vámhatóságok jó pozícióban vannak az arról való gondoskodáshoz, hogy a behozatal betartsa a környezetvédelmi, egészségügyi és műszaki követelményeket, és hogy a kereskedelempolitikai intézkedéseket hatékonyan érvényesítsék. A vámügyi munkának ez a része döntő fontosságú az arról való gondoskodásban, hogy

* az azonos játéktér kialakuljon, fennmaradjon vagy helyreálljon a kereskedelmi partnerek között,

* a kereskedelemigényes fogyasztási cikkek, amelyeket az EK-ban gyártanak hozzájuthatnak mindazokhoz az előnyökhöz, amelyeknek gyártási szabványaikhoz és helyszínéhez kell társulniuk, és

¹⁶ Bizottság, COM(2005) 276.

¹⁷ Bizottság, COM(2005) 479.

* a védelmi intézkedések, amikor azokra szükség van az EK-n belül szükséges kiigazításhoz, hathatósak legyenek.

2003-ban a Bizottság elfogadott egy közleményt a vám és a kereskedelem egyszerű és papírmentes környezetéről, valamint a vám szerepéről a külső határok integrált kezelésében.¹⁸ Az utóbbi cselekvési tervet határoz meg a vámeljáráások alapos felülvizsgálatára, beleértve az egyszerűsítést és az átszervezést is, annak érdekében, hogy az információs és kommunikációs technológiák (IKT) által kínált lehetőségek teljes mértékben kihasználhatók váljanak. A vám elé állítás kötelező lépés az áruk számára a Közösség külső határain történő áthaladásakor. Az alkalmazandó eljárások jelentős hatást gyakorolnak arra a szerepre, amelyet a belföldi gazdaság a nemzetközi kereskedelemben játszik, és hozzájárulásához a belföldi gazdasághoz. Az áruk hathatós és hatékony vámkezelése megnöveli a belföldi ipar részvételét a globális piacon, hozzájárul versenyképességéhez, és bátorítja a kis- és középvállalkozások részvételét a nemzetközi kereskedelemben, miközben megfelel a biztonsági kihívásoknak is. Mi több, a vámjogszabályok, az eljárások és folyamatok átszervezése és adaptálása – beleértve az IT-rendszerek közös szabványait, a korszerűsített Vámkódexet, a tagállamokban végzett operatív akciókkal párosítva – hozzájárul ahhoz, hogy egyszerű és papírmentes környezet teremtsen a vám és a kereskedelem számára.

Ez a korszerűsített Vámkódex, amely a Bizottság egyik javaslatának tárgyát képezi idén az e-Vám egyik jogszabályi pillérje lesz. Létrehozza a jogi alapot az elektronikus adatcsere számára, nem csupán a kereskedők és a vámhatóságok között a tagállamokban, de más, a nemzetközi áruforgalommal foglalkozó igazgatóságokkal vagy ügynökségekkel is, ahogyan azt az e-kormányzásnak Európa jövőjében játszott szerepéről szóló bizottsági közlemény előírja.¹⁹ Ennek a kezdeményezésnek megfelelően a kereskedőknek csak egyszer kell információt szolgáltatniuk a vámhatóságok számára („egyablakos ügyintézés”), az árukat pedig ezek a különböző hatóságok egy időben és egy helyen ellenőrzik („egyablakos ügyintézőhelyek”).

Annak érdekében, hogy a kockázatkezelés hathatós és hatékony legyen, az összes tagállam vámigazgatásainak képeseknek kell lenniük az elektronikus információcserére. Ez magában foglalja különösen az érkezés előtti és az indítás előtti nyilatkozatokat, a kockázattal kapcsolatos információkat, és a gazdasági szereplőkre vonatkozó információkat. Ezért a vámrendszereknek és a gyakorlatnak közelítenie kell, a tagállamok és a Bizottság automatizált vámrendszereit pedig összhangba kell hozni egymással. Emellett a kereskedőknek a vámmal online módon kell kommunikálniuk és ügyeiket intézniük. Ez a „befogadó hozzáférés” (többplatformos hozzáférés) elvének alapján érendő el, ahogyan azt a fent említett, az e-kormányzás által Európa jövőjében játszott szerepről szóló bizottsági közlemény határozza meg.

2.3. Az európai és a nemzeti szabályozás továbbfejlesztése

2.3.1. A HÉA-szabályok korszerűsítése

A jobb szabályozás fontos eleme a megújított lisszaboni stratégiának. A HÉA területén a Bizottság **számos javaslatot** tett a szabályozási keretrendszer javítására, hogy elháruljanak a piac működésének akadályai és több legyen a verseny.

¹⁸ COM(2003) 452.

¹⁹ Bizottság, COM(2003) 567.

Az alapvető HÉA-jogszabályt, amelyet a 6. HÉA-irányelv rögzít számos módosuláson ment át, és összetetté, nehezen érthetővé vált. A Bizottság ezért a **6. HÉA-irányelv²⁰ átdolgozását** javasolta, hogy egyértelmű uniós szabályokat biztosítson azoknak a kereskedőknek a számára, akik üzleti tevékenységet kívánnak folytatni az EU-ban. Ennek a javaslatnak a megvitatásában jelentős előrehaladás történt a Tanácsban, és az folytatódik is, annak érdekében, hogy elfogadására 2005 végéig sor kerülhessen.

Emellett egyre inkább láthatóvá válik, hogy a HÉA-rendszer egységesebb alkalmazására van szükség annak érdekében, hogy az üzleti vállalkozások számára könnyebbé váljon a közösségi méretekben folytatott tevékenység. 2004-ben a Tanács biztosította a lehetőséget arra, hogy intézkedéseket fogadjanak el a meglévő HÉA-szabályok egységes végrehajtásának biztosítására²¹. Az első rendelet, amelyet a Bizottság az új jogi alap szerint javasolt²², nemrégiben egyeztetésre került a Tanácsnál és rövidesen elfogadásra kerül. A Bizottság úgy véli, hogy ennek, **a kötelező érvényű, másodlagos HÉA-jogszabály elfogadására vonatkozó lehetőségnek a kiterjedtebb felhasználása** közösségi szinten nagy előrelépést jelentene azoknak a nehézségeknek a felszámolásában, amelyeket a vállalkozások akkor tapasztalnak, amikor az EU HÉA-jogának eltérő értelmezéseivel szembesülnek.

A HÉA-szabályok egységesebb alkalmazásának szükségessége különösen nyilvánvaló akkor, amikor az eltérő értelmezések **kettős adóztatáshoz** (vagy ezzel ellentétesen, az adóztatás hiányához) vezethetnek. Mindazonáltal vannak olyan körülmények is, amikor a kettős adóztatás, vagy a kereskedőnek az a kötelezettsége, hogy hozzáadottérték-adót ugyanarra az ügyletre két különböző tagállamban fizessen, annak a ténynek tudható be, hogy a tagállamok nézetei eltérőek az adott szállítás jellegéről. A tényeknek ez az eltérő értékelése akkor is bekövetkezhet, ha az érintett tagállamok azonos HÉA-jogszabállyal rendelkeznek. A Bizottság ezért javaslatot készít 2005 végéig egy olyan uniós mechanizmusra, amely megoldja, de legalább enyhíti a kettős adóztatás ilyen helyzeteit.

3. TUDÁS ÉS INNOVÁCIÓ A NÖVEKEDÉSÉRT

3.1. A kutatás-fejlesztésbe (K+F) irányuló beruházások növelése és javítása

Mind a gazdasági elmélet, mind a tapasztalati elemzés hangsúlyozza a K+F kulcsszerepét a gazdasági növekedésben. A K+F beruházások jellemzően tovagyrúzó hatásokat hoznak létre, amelyek során a beruházások társadalmi megtérülése nagyobb, mint a vállalat számára keletkező egyedi megtérülés. Ebből következően állami beavatkozás nélkül az üzleti kutatás szintje az optimális szintnél alacsonyabb lenne, és nem tudná a gazdaság teljes növekedési potenciálját kiaknázni.

Ennek megfelelően különféle intézkedéseket alakítottak ki a K+F elősegítésére, amelyek szerepelnek a lisszaboni napirendben. Az Európai Tanács 2005. márciusi elnökségi következtetései kifejezetten kimondják, hogy a 3%-os K+F-beruházásokra vonatkozó célkitűzés „elérésére többek között a magánberuházásokra adott adóösztönzőkkel kerül sor...”.

²⁰ COM(2004) 246.

²¹ 2004/7/EGK irányelv.

²² Bizottság, COM(2004) 641.

3.1.1. A K+F adóügyi ösztönzőiről útmutatást adó közlemény

A gazdasági háttértől, a K+F-kapacitástól és az adott ország átfogó adórendszerétől függően az adóügyi ösztönzők segíthetnek abban, hogy a piac hiányosságaival foglalkozzanak és növeljék az üzleti célú kutatásra fordított beruházást, a K+F költségeinek csökkentése révén. A fiskális intézkedések lehetővé teszik a cégek számára, hogy jobban meghatározzák, hova érdemes K+F beruházásaikat irányítaniuk a különféle projektek és prioritások közül, és nagyobb jogi és tervezési biztonságot kínálnak számukra. Lehetővé teszik azt is, hogy közvetlen kapcsolat jöjjön létre az állami ösztönzők és a K+F célú magánráfordítások között, ami döntő jelentőségű, ha figyelembe vesszük, mennyire hiányzik a magánérs kutatás és innováció Európában. A K+F adóügyi ösztönzőinek értékét azonban az átfogó adórendszer összefüggéseiben kell felmárnunk. Például a társasági adókulcsok általános szintje meghatározó befolyást gyakorol az adóügyi ösztönzők hatására a vállalkozások K+F beruházásainak szintjével kapcsolatban.

Az utóbbi években a tagállamok több különféle K+F-célú fiskális ösztönzőt vezettek be, vagy erősítették a meglévőket. Az elmúlt két év során a tagállamok közötti információcsere az ezen a területen meglévő bevált gyakorlat tárgyában a CREST felügyelete alá tartozott, mint a , a K+F beruházások szintjének emelését célzó kölcsönös tanulási folyamat része. Jelenleg azonban a K+F-ösztönzők tekintetében a tagállamokban nagy a változatosság, ami az EU szintjén nagy mértékben koordinálatlan helyzetet teremt. Mivel a tagállamok gyakran ugyanazokkal a kihívásokkal szembesülnek, a koordinációnak ez a hiánya az állami erőforrásoknak optimálisnál gyengébb allokálását eredményezheti, ez pedig akadály az EU-méretű azonos játéktér szempontjából.

Egy olyan **közlemény, amely útmutatást ad a K+F adóügyi ösztönzőiről** segíthetne ennek a viszonylagos sikertelenségnek a kezelésében, és ideális esetben hozzásegíthetné a tagállamokat ahhoz, hogy közösen alakítsanak ki megoldásokat a közös problémákra, sőt akár egymást erősítő K+F ösztönzőket alakítsanak ki, ily módon kedvező adózási környezetet teremtve a K+F számára az EU kutatási térségében. Az állami támogatásokkal kapcsolatos cselekvési tervben tett bejelentésével összhangban a Bizottság áttekinti a K+F-hez és az innovációhoz adott állami támogatásokról szóló keretszabályát. Ezzel párhuzamosan egy közlemény megjelentetésére kerül sor, amely útmutatást kínál a tagállamok számára arról, hogyan tervezzék meg és valósítsák meg a K+F adóügyi ösztönzőkkel kapcsolatos intézkedéseiket, különös tekintettel arra, hogy egyértelmű képet kapjanak a közösségi jog vonatkozó korlátozásairól.

A közlemény:

- meghatározza az EU kulcsfontosságú jogi feltételeit a tagállami K+F adóügyi ösztönzőkre;
- kiemeli a bevált gyakorlatokat a K+F adóügyi kezelése és néhány tagállam ösztönzőit illetően, amelyek modellként szolgálhatnak más tagállamok számára; és
- adott esetben megfogalmazhat egy politikai üzenetet és a lehetséges jövőbeli ösztönzések főbb tartalmi elemeit, a tagállamoknak címezve.

Egyértelmű, hogy egy ilyen közlemény azért készül, hogy segítse azokat a tagállamokat, amelyek adóügyi ösztönzőket kívánnak alkalmazni, de semmi módon nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy ilyeneket használjanak.

3.2. Az erőforrások fenntartható hasznosításának megkönnyítése

A közvetett adózás, mint piaci alapú eszköz, jelentős szerepet játszhat az erőforrások fenntartható hasznosításában az Európai Unióban. A megfelelően kialakított jövedéki adók vagy specifikus környezetvédelmi díjak jobb árazási jelzéseket adnak, mivel a külső környezetvédelmi költségeket internalizálják, ezáltal pedig a gazdasági szereplőket ráveszik arra, hogy ennek megfelelően változtassanak magatartásukon. Továbbá az adózás ösztönzőket biztosít a vállalatok számára ahhoz, hogy műszaki innovációt valósítsanak meg, adóterhük mérséklése érdekében. Az energia-, a közlekedési és a környezetvédelmi adók felhasználhatók arra, hogy az erőforrások ilyen fenntartható hasznosítását megkönnyítsék, amelynek során előnyben részesítendő, hogy ez koordinált EU-keretek között történjen, a verseny torzulásainak elkerülésére.

3.2.1. Az energiával, a közlekedéssel és környezetvédelemmel kapcsolatos adók

Az energetikai termékek adózásáról szóló irányelv²³ a tagállamok számára új hatókört adott az adók felhasználásában, az erőforrások fenntartható hasznosítása érdekében. Lehetővé teszi például az adócsökkentéseket a társaságok számára, ha végrehajtanak olyan megállapodásokat, amelyek környezetvédelmi célkitűzések elérését vagy az energiahatékonyság növelését eredményezik.

a) A kereskedelmi forgalomban kapható gázolaj adóztatása

Ez az irányelv módosításra szorul azonban, hogy foglalkozzon **a szállítmányozási piacok versenytorzulásaival**, amelyeket a kereskedelmi forgalomban kapható gázolaj adóztatásának az EU tagállamok között nagy eltéréseket mutató szintje okoz. Míg a függőben lévő jogszabályra vonatkozóan nem régiben elvégzett átvilágítás a 2002. évi javaslat²⁴ visszavonását eredményezte a kereskedelmi forgalomban kapható gázolaj tekintetében, a Bizottságnak szándékában áll, hogy 2005 vége előtt új javaslatot nyújt be, amely figyelembe veszi az Európai Parlament, a Tanács és a piaci szereplők által az eredeti javaslat vitája során adott észrevételeket.

b) Az energia adóztatása

Emellett a Bizottság azt fontolgatja, hogy javasoljon-e változásokat az energia adózásáról szóló irányelvben, hogy **ambíciózusabb környezetvédelmi célokat vezessen be az energia adóztatásában**, amelyek célja a külső költségek teljes internalizálása lenne. Az energiahatékonyságról szóló 2005. évi Zöld Könyvben²⁵ a Bizottság megállapította, hogy további kezdeményezéseket kell fontolóra venni, arra törekedve, hogy erősítsék az adópolitikák pozitív hatását a nagyobb energiahatékonyság javára. Ezek tartalmazzák például azt, hogy az energetikai termékekre és a termelő tevékenységek során felhasznált

²³ A legutóbb a 2004/75/EK irányelvvel (HL L 157, 2004.4.30., 100. o.) módosított 2003/96/EK irányelv (HL L 283, 2003.10.31., 51. o.)

²⁴ COM(2002) 410.

²⁵ COM(2005) 265.

villamosenergiára kivetett jövedéki adókulcsokat közelíteni kellene egymáshoz, de a skála felső végén, valamint be kellene vezetni az összes jövedéki adókulcs automatikus indexálását.

c) Az autók adóztatása

Megjegyzendő továbbá, hogy az autók adózására vonatkozó, a fenti 2.1.4. szakaszban hivatkozott, újonnan elfogadott javaslat is tartalmaz rendelkezéseket egy CO₂-függő elem bevezetéséről a tagállamoknak az autókra vonatkozó adórendelkezései szerinti adóalapba. A fiskális intézkedések alkotják a három pillér egyikét a Közösségnek a **személygépkocsik által okozott CO₂ emisszió csökkentését** célzó stratégiájában. Optimális felhasználásuk, az autóipar kötelezettségvállalásaival és a fogyasztók tájékoztatásával együtt, kritikus jelentőségű a km-enként 120 g CO₂ közösségi célkitűzés eléréséhez. A CO₂ kibocsátások csökkentése kéz a kézben haladna az autók energiafelhasználásában elért megtakarításokkal, ami aztán pozitív módon járulna hozzá az energetikai termékek hatékony felhasználásához és az energiaellátás fenntarthatóságához.

MELLÉKLET

Lisszaboni stratégia: Már elfogadott vagy jelenleg vizsgált főbb adó- és vámpolitikai intézkedések

Hogy Európa vonzóbb legyen a befektetés és a munkaerő számára	Tudás és innováció a növekedésért
<i>1. A Belső Piac kiterjesztése és elmélyítése</i>	<i>1. A K+F-be irányuló beruházás növelése és javítása</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Közös konszolidált társasági adóalap az EU vállalkozásai számára (2008); • Az adózási környezet egyszerűsítése és az azonos játéktér megteremtése: A HÉA-megfelelőséggel kapcsolatos kötelezettségek: egyablakos ügyintézés (2004); a székhely szerinti adózás (2005); HÉA-szabályok, nemzetközi szolgáltatások és pénzügyi szolgáltatások (2005), (2006); HÉA közszolgálati szervek (2006); • Célbavett intézkedések a határokon átnyúló, az EU-cégek által tapasztalt adózási akadályok elhárítására: határokon átnyúló veszteséglevonás (2006); belső elszámolási árak képzése (2005); tőkeilleték (2006); • Új stratégia a gépkocsik adóztatására (2005); • Az adócsalás és az adókijátszás által teremtett torzulások csökkentése (2006) 	<ul style="list-style-type: none"> • Egy közlemény, amely útmutatást ad a K+F adóügyi ösztönzőiről (2006)
<i>2. Gondoskodás a nyitott és versenyjellegű piacokról, Európán belül és azon kívül</i>	<i>2. Az erőforrások fenntartható hasznosításának megkönnyítése</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Stratégia a hamisítás ellen (2005); • A vámjogszabályok továbbfejlesztése az e-Vám elősegítésére való tekintettel (2005). 	<ul style="list-style-type: none"> • Az energiával, a közlekedéssel és környezetvédelemmel kapcsolatos adók: a kereskedelmi forgalomban kapható gázolaj adózása (2005); az energia adóztatása (2006); autók adóztatása (2005).

3. Az európai és a nemzeti szabályozás továbbfejlesztése

- A HÉA-szabályok korszerűsítése (2005).